

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5632/2021
28.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца Града Пирота, кога заступа Градско правобранилаштво Града Пирота, против тужених АА и ББ, обоје из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Слободан Тирић, адвокат из ..., ради утврђења својине по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији тужених АА и ББ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1892/2021 од 07.07.2021. године, у седници одржаној 28.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених АА и ББ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1892/2021 од 07.07.2021. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1892/2021 од 07.07.2021. године, одбијена је жалба тужених АА и ББ и потврђена пресуда Основног суда у Пироту П 1708/2019 од 29.03.2021. године, исправљена решењем тог суда од 26.05.2021. године, којом је усвојен тужбени захтев и утврђено да тужилац има право својине на воћњаку који се налази у ..., ул. ... број .., површине од 480 квм, на кп.бр. .. КО ..., укупне површине 763 квм, у мерама и граница наведеним у изреци, а одбијен противтужбени захтев којим је тражено да се утврди да тужени АА и ББ имају право својине на по ½ означене непокретности, и обавезани су тужени да солидарно плате тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 74.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени АА и ББ су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14...18/20) – ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена и имовинскоправним споровима који се односе на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 22.04.2014. године, ради утврђења права својине, а противтужба по истом основу 11.06.2020. године. У тужби и противтужби, које су у конексном односу, није наведена вредност предмета спора. Такса на жалбу и одлуку по жалби плаћена у износу од по 1.900,00 динара, одговара вредности предмета спора до

10.000,00 динара према тарифном броју 1 Таксене тарифе Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ бр. 28/94...95/18).

Имајући у виду да вредност предмета спора одређена према плаћеној судској такси не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (противтужбе), ревизија је недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић